

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

18 Dicitur hîc quòd bis synodus celebretur in anno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

...e
...f
...g
...h
...i
...k
...l
...m
...n
...o
...p
...q
...r
...s
...t
...u
...v
...w
...x
...y
...z

diste sedu antistitem minorum subiacuisse iudicio.] & infra. [¶ Ad hac serenissimus Rex, Deo adspirante respondit, synodali esse arbitrio in tanto negotio sequenda prescribere, nec aliquid ad se prater reverentiam de ecclesiasticis negotiis pertinere, committenti etiam potestati Pontificum, ut sine proposito vellet audire negotium, sine illent, quod magis putarent utile deliberare, dummodo venerandi provisione concilii pax in civitate Romana daretur: a: episcopi vero in synodo residentes, congregata auctoritate ejusdem Symmachi dixerunt: Symmachus Papa sedu Apostolica presul abbas synodi oppositionibus imperitus, quantum ad homines respicit, sit immunitus, & liber, cujus causam totam Dei iudicio reservamus.] & infra. [¶ De clericis vero memorati Papa, qui ab episcopo suo ante tempus contra regulas discesserunt, & schisma fecerant, hoc fieri decernimus, ut c. illi satisfaciens episcopo suo misericordia consequantur & officii ecclesiastici se gaudeant restitui.] ibidem infra. [¶ Laurentius ecclesie Mediolanensis episcopus huic statuto nostris, in quo totam causam Dei iudicio commisitimus, subscripsit. Petrus ecclesie Ravennatis episcopus sub eadem verbis subscripsit, & post eum septuagintaquinque episcopi.] Illud de clericis pro pace in urbe reformanda misericorditer, & dispensative factum dignoscitur. ¶ Hoc quoque notandum est, quod in hoc concilio, & in alia synodo Symmachi Papa, ante Ravennatem episcopus Mediolanensis subscripsisse, & respondisse legitur: ex quo & sedis prerogativam ante eum habere colligitur.

C. VII. *Ant enim Gregorius primus, lib. 7. reg. epist. 112. Synagrio concilio Augustiniano.*

Episcopus id secundum ordinationis suae tempus, five ad considerandum in concilio, five ad subscribendum, vel in qualibet alia re, sua attendere loca decernimus, & futurum sibi prerogativam ordinem vindicare.

Verum tempus ordinationis non ad ecclesias, sed ad personam referitur, sicut ex consuetudine Cardinalium sanctae Romanae ecclesiae, & episcoporum universaeque provinciae evidenter apparet.

DISTINCTIO XVIII.

Episcoporum igitur concilia, ut ex praemis apparet, sunt invalida ad desinendum, & constituendum, non autem ad corrigendum. Sunt enim necessaria episcoporum concilia ad exhortationem, & correctionem, quae est non habent vim constitutionis, & habent tamen auctoritatem imponendi, & mutandi, quod aliis statutum est, & generaliter, seu specialiter observari preceptum.

C. I. PALEA. I

Ex Cabilonensi concilio, cap. 6.

Placuit s. ut conservato Metropolitanorum primatu ceteri episcopi secundum suam ordinationis tempus alius alii deferat & locum.

¶ In pervento Gratiani codice palea haec est in extremo procedenti distinctionis, convenit, cum ultimo illius capite, episcopos. Ex Cabilonensi autem citant etiam ceteri collectores. extat vero in Bracarensi primo, cap. 24. & concordat cum cap. 13. concilii Arelatensis, & cap. 13. concilii Africani.

C. II. ¶ Bini conveniunt per singulos annos ab episcopis celebrantur.

Unde Leo I. epist. 82. c. 7. Anastasio Thessalonicensi episcopo.

a Christiani omnibus redderetur.] orig. ibid. inf. b ad propositionibus.] orig. c ut eos satisfaciens episcopo suo misericordia subsequatur.] orig. d Anselm. lib. 6. c. 134. e al. constituti. f Burchard. lib. 1. c. 51. l. 1. par. 2. c. 165. Panorm. lib. 4. cap. 20. g al. sedendi debeat.

De a conciliis autem episcopalibus non aliud indicimus, quam sancti Patres salubriter ordinarunt, ut scilicet bini conventus per annos singulos habeantur, in quibus de omnibus querelis, quae inter diversos ecclesiae ordines nasci solent, judicetur. at si forte inter ipsos, qui praesunt, de majoribus (quod absit) peccatis causa nascatur, quae provinciali nequeat examine definiti, fraternitatem tuam de totius negotii qualitate Metropolitanus curabit instruere, & si coram positus partibus nec tuo fuerit res posita iudicio, ad nostram cognitionem quidquid illud est, transferatur.

C. III. ¶ Quo tempore concilia episcoporum sint celebranda. Item ex Nicano concilio cap. 1.

Habeatur b semel concilium ante dies quadragesima, ut omnibus, si qua sunt, simultatibus amputatis mundum i jejuniis, & solenne Deo possit offerri: secundum vero agatur circa tempora autumnii.

¶ Mundum] Caput hoc est ex versione, qua usus est Isidorus. In ea tamen hoc loco est, mundum solenne Deo munus, quemadmodum & in Polycarpo, & in aliquibus Gratiani codicibus est, mundum, & solenne Deo munus. Graeci est, *ἡν ἡμεῖς παρὰ τοῦ κυρίου ἀπέχεσθαι τοῦ ἁγίου καὶ εὐχαριστῆσαι τῷ θεῷ, id est, ut omni sublata animi angustia munus purum Deo offeratur.*

C. IV. ¶ Ad morum correctionem, & controversiarum dissolutionem bis in anno episcopale concilium fiat. Item ex Antiocheno concilio, cap. 20.

Propter ecclesiasticas causas, & quae existunt, controversias dissolvendas, sufficere visum est bis in anno per singulas provincias episcoporum concilium fieri, semel quidem post tertiam hebdomadam Paschalis festivitatis, ita ut in quarta hebdomada, quae consequitur, id est, media i Pentecoste, concilium compleatur 2. Admoneant autem comprovinciales episcopos ii, qui in amplioribus, id est, in Metropolitanis civitatibus degunt. ¶ Secundum vero concilium Idibus Octobris habeatur, qui dies apud Graecos hyperberetxi mensis, decimus 3 invenitur. In ipsis autem conciliis, & presbyteros, & diaconos praesentes esse oportet, & omnes quotquot se laeos existimant, & synodicam expetere sententiam. Nec liceat aliquibus apud semetipsos concilia sine Metropolitanorum episcoporum concientia facere, quibus de omnibus causis constat permissum esse iudicium.

¶ Id est, media] antea legobatur, & in medio temporis inter Pascha & Pentecosten, nec multo aliter apud Irenaeum, id est, medio temporis, &c. Sed reposita est haec lectio ex plerisque Gratiani exemplaribus, & collectione Isidori, in qua est haec eadem versio. Nam ceteri collectores secuti potius videntur versionem Dionysii, quae est in codice canonum: quamvis & Burchardus, & Panormia hoc loco habeant, id est, medio Pentecostes, vel in medio Pentecoste, ubi in versione Dionysii est, ita ut quarta septimana Pentecostes, verbum plane e verbo. Graecum est, *ἡν ἡμεῖς τῆς τεταρτῆς ἐβδομάδος τῆς πεντηστής.*

¶ Compleatur] Vocem *ἡν ἡμεῖς*, Dionysius vertit, conveniat.

¶ Decimus] Prosum ex Graeco. Dionysius autem, quem Burchardus, & Ivo sequuntur, habet, Idibus Octobris, id est, quintodecimo die mensis Octobris, quem hyperberetaxum Graeci cognominant. In canone autem Apostolorum 37. legitur secundam anni synodum celebrandam esse, *ἡν ἡμεῖς τῆς δωδεκάτης, id est, duodecimo die hyperberetxi.* Non convenire autem omnino Latinorum mensis cum Graecorum satis constat. Suidas quidem scribit a

¶ Compleatur] Vocem *ἡν ἡμεῖς*, Dionysius vertit, conveniat.

¶ Decimus] Prosum ex Graeco. Dionysius autem, quem Burchardus, & Ivo sequuntur, habet, Idibus Octobris, id est, quintodecimo die mensis Octobris, quem hyperberetaxum Graeci cognominant. In canone autem Apostolorum 37. legitur secundam anni synodum celebrandam esse, *ἡν ἡμεῖς τῆς δωδεκάτης, id est, duodecimo die hyperberetxi.* Non convenire autem omnino Latinorum mensis cum Graecorum satis constat. Suidas quidem scribit a

a Burch. l. 1. c. 43. Ivo p. 4. c. 241. Panorm. l. 4. c. 13. Polyb. l. 3. tit. 19. b Polyb. l. 3. tit. 19. c Burch. l. 1. cap. 44. Ivo p. 4. c. 241. Panorm. l. 4. c. 13. Polyb. l. 3. tit. 19.

pucl Macedonas hyperboreiam eundem esse qui October, Galenus
autem Perzani eundem qui September.

C. V. ¶ Semetipfos accusant, qui vocati ad
synodum, venire contemnunt.

Item ex Concilio Laodiceno, cap. 40.

Non a oportet vocatos episcopos ad synodum, con-
temnere: sed adire b debere, & aut docere, aut do-
ceri quæ sunt ad ecclesie ceterorumque correctionem
utilia: quod si contempserint, seipfos videntur accusare,
nisi forte pro infirmitate ire non possint.

C. VI. ¶ Corripiantur episcopi, qui ad conci-
lium vocati, venire contemnunt.

Item ex Concilio Chalcedonensi, cap. 19.

Peruenit c ad nostras aures, quod in provinciis con-
stituta episcoporum concilia minime celebrentur.
Hoc i ex eo probatur, quod multe, quæ correctione
opus habent, ecclesiastica res negligantur. Statuit ergo
hæc sancta synodus, secundum regulas Patrum bis in an-
no in unum convenire per singulas provincias episcopos,
ubi singula 2, quæ emerferint, corrigantur. Qui verò
noluerint convenire episcopi constituti in suis civitatibus,
& hoc maxime, cum sui corporis sanitate consistentes, et-
iam ab omnibus aliis urgentibus necessitatibus d, & in-
excusabilibus negotiis liberi sunt, licere eos fraternæ chari-
tatis admonitionibus corripi.

1 ¶ Hoc ex eo] In collectione Isidori, ubi aliquando eadem
videtur esse versio legitur, ex hoc probatur, quod multe, &c.
idemq; apud Iuvenem, addita tamen particula, &, Græcè est,
εἰς τὴν τῆς πόλεως πρυτανείας τῶν διορισθέντων ἐπι-
σκοπῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. & propterea mul-
ta ex rebus ecclesiasticis, quæ correctionis egent, negli-
gantur.

2 ¶ Vbi singula] Ita in collectione Isidori, & apud Iu-
venem, & Anselmum, Græcè est: ἐν ταῖς αὐτῆς πόλεως
ἐπιτοκῶν & διορισθέντων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων,
quæ Dionysius sic vertit: Quod a Metropolitanis Antistes
probaverint, & corrigere singula, si qua fortassis emerse-
rint.

C. VII. ¶ Canonici subiaceat panis Metropolita-
nus, qui saltem semel in anno celebrat
concilium negligit.

Item ex Septimo synodo, cap. 6.

2 Quoniam f quidem regula est, quæ dicit, bis in
anno per singulas provincias oportere fieri per
conventum episcoporum regulares inquisitiones; pro-
pter fatigationem, & ut opportunè i habeantur ad iter
agendum hi, qui congregandi sunt, definitur sextæ
synodi sancti Patres, omni excusatione remota, omni-
bus modis semel in anno fieri, & depravata corrigi.
Hanc ergo canonem & nos renovamus: & si quisquam
Princeps inventus fuerit hoc prohibere, communionem
privatur. Si quis verò metropolitanorum hoc neglexe-
rit agere absque necessitate, vel vi, seu aliqua rationabili
occasione, canonicis poenis subiaceat. Dum autem syno-
dus agitur super canonicis, & evangelicis negotiis, o-
portet congregatos episcopos in meditatione, & solli-
citudine fieri custodiendorum divinorum, & vivifico-
rum Domini mandatorum, & post pauca. ¶ Porro non
habeat metropolitanus licentiam ex his, quæ desert e-
piscopus secum, sive jumentum, sive aliam speciem expe-
tendi. Quod si hoc egisse convictus fuerit, solvat qua-
druplum.

1 ¶ Et ut opportunè] Græcè est: εἰ τὸ εὐδὲς ἐξέ-
σθη ὑδοιογίαν, id est, Et quod non bene parati sunt ad
iter faciendum.

a Burel. l. 1. c. 47. l. 100 p. 5. c. 117. b alabre. c Ansel. l. 6.
c. 199. l. 100 p. 4. c. 243. d abest à collectione Isidori & Iuvenis.
e Ex versione Anastasii. f In concilio Nicæno, c. 5. & An-
thimo, c. 20. l. 100 p. 5. c. 373. sup. cod. c. habeat. & c. propter.

C. VIII. ¶ Non cogatur presbyter ad sacra
concilia eulogias deferre.

Item Leo IV. ad episcopos Britannie, c. 3.

DE eulogiis ad sacra concilia deferendis nihil inve-
nimus à majoribus terminatum: sed sicut unicuique
presbytero placuerit. Nam si constitutum fuerit illo in
tempore benedictiones afferri, forsitan minus libenter
ad synodos occurrunt, & magis venire obtrectabunt. Que
ut arbitror, non sunt rationabiliter querende: ultrò de-
lata, respuenda.

¶ Habetur hæc epistola Roma manuscripta, ut in indice dictum
est.

C. IX. ¶ Sine gravi necessitate episcopus ad syno-
dum ire non tardet.

Item ex Concilio Carthagenensi IV. c. 21.

Episcopus a ad synodum ire non tardet, nisi satis gra-
vi necessitate inhibeat: sic tamen ut in persona sua
legatum mitrat, susceperurus salva fidei veritate, quid-
quid synodus statuerit.

¶ Similem sententiam, & penè referunt eadem verba Burel.
lib. 1. c. 51. & Poly. l. 2. tit. 16. ex Felice.

C. X. ¶ Excusatorias literas dirigant, qui grava-
ti ad synodum ire non pos-
sunt.

Item ex Concilio Carthagenensi V. c. 10.

PLacuit b, ut quotiescunque congregandum est con-
cilium episcopi, qui neque etate, neque aegritudine,
neque alia graviore necessitate impediuntur, compe-
tenter occurrant. & infra. ¶ Quod si non poterint oc-
currere, excusationes suas literariè i conscribant, nisi
autem 2 rationem impediimenti sui apud Primate[m] suum
reddiderint, ecclesie iux communiõne debent esse conti-
nenti.

1 ¶ Literariè] In concilio impressis legitur, in tractoria.
Dubitarum fuit, an legendum esset, in tractatoria. Nam epistola,
quibus Imperatores, vel Reges suos prefidos vocabant, vel evellere
nem aliquam concedebant, tractoria dicebantur. Sic in eadè
Theodosiano, lib. 8. titulus sextus est, de tractoriis & stativis, &
sic videtur emendandum in lib. Cod. 12. quævis in impressis legitur,
de tractoriis, quæ vocem tractorium, eadem significacione
Carolus Magnus in suis capitulis: ubi usurpat, lib. 4. c. 20. & 65. &
eadem notione est in concilio Meldensi cap. 71. Sanctus quoque, Augu-
stinus in lib. post collationem contra Donatistas, c. 24. tractorium
pro epistola vocatoria usurpat, his verbis: Sic autem à Primate
suo per tractoriam fuerunt evocati. Atque in hoc canonem,
ubi de vocandis episcopis ad concilium agitur, vox ista esset aptis-
sima. Nam in concilio Africano, inserto in eodè canonem, c. 43.
ubi hoc idem reperitur, & c. 57. 8. Alipius in versibus eodè
semper legitur, tractoria, ubi in impressis est, tractatoria, &
Carthagenensi Synodo cap. 11. est, η̄ σ̄υνοδο̄ν. Verum idem B.
Augusti, utitur dictione, tractatoria in eadè, quæ nunc subicitur
sententiam. Loquens enim de episcopis, si vocati noluerint ve-
nire ad concilium, & ibi objecta crimina purgare, epist. 162. ait
Quod si non fecerint, ibi etiam eorum pravitas, & per-
versitas innotescet: missaque tractatoria super eorum
nomine per totum orbem terrarum, quacunque jam
Christi ecclesia dilatata est, ab omnibus ecclesiis, eorum
communio præcidetur. In concione quoque, secunda in Psl. 91.
eadem vox quater invenitur: & epistola Syriaci, quæ recitatur
in concilio Telepensi, ubi vocatur tractatoria. Cujus mentio-
nem faciens Innocentius in epistola ad Exuperium Tolosanum,
cap. 1. ait: De his, & beatæ recordationis viri Syriaci epi-
scopi monita evidentia commearant: quibus verbis videtur
indicare non ad solos Africa episcopos, sed ad omnes provin-
cias missam fuisse illam Syriaci tractatoriam. Ita Leo Papa se-
cundus, postquam sextum universale concilium finem habuit

a Ansel. lib. 7. c. 101. b Ansel. l. 7. c. 138.

rat, brevec eius concilia summam ad Hispania episcopi, ut ei sub-
scriberent, misit, quam tractatoriam vocat, qua Leonis episcopa ma-
nifesta ex Hispania Romam sunt missa.

2 ¶ Nisi autem] In originali est, vel si post adventum
tractatoria aliqua necessitates repente forsitan ortæ fue-
rint, nisi rationem impedimenti sui apud suum Prima-
tem reddiderint, ab ecclesia communione debere esse
contemptos. In Africanis cap. 43. reliqua eodem modo. Sed in
extremo est ferè ut apud Gratianum: ecclesia sua communione
debere esse contentos. Item, in Carthaginensi Græco:
Οφθαλμοί τας εὐχάρας τῆς κοινῆς τῆς ἰδίας αὐτῶν
ἀπερὸς οὐκ ἔχουσιν. Simili quadam parâ imponitur in eo-
dem concilio J. d. 18. c. fin.

C. XI. PALEA.

Item ex Concilio Taronenſi cap. 2.

Episcopus a non debet abbatem cogere ad synodum
ire, nisi aliqua rationabilis causa existat.

¶ Hæc Palea adest ab illis tantum exemplaribus, in quibus
paucissima reperuntur, & versetur infra 18. quæ. 2. post cap. fin. a
Gratiano ex eodem Taronico: quemadmodum & à Burcardo, &
Lugno.

C. XII. ¶ A communione sit alienus, qui synodo
adesse contempserit.

Item ex Concilio Arclatenſi, cap. 19.

Si quis autem synodo adesse neglexerit, vel cœ-
m fratrum, antequam dissolvatur concilium, cre-
diderit deserendum, alienum se a fratrum communione
cognoscatur: nec eum recipiat, nisi in sequenti synodo
fuerit absolutus.

C. XIII. ¶ Usque ad proximam synodum a commu-
nionis abstineat, qui a metropolitano vocatus, absque
gravi necessitate synodo adesse negle-
xerit.

Item ex Concilio Agathensī, cap. 31.

Si episcopus metropolitanus ad comprovinciales
episcopos epistolas direxerit, in quibus eos aut ad
ordinationem summi Pontificis, aut ad synodum invi-
tet; postpositis omnibus (excepta gravi infirmitate cor-
poris, aut præceptione regia) ad constitutum diem ad-
esse non differant. Quod si defuerint (sicut præca cano-
num præcepit auctoritas) usque ad proximam synodum a
charitate fratrum, & ecclesia communione priventur.

C. XIV. ¶ A communione privetur episcopus, qui
a metropolitano vocatus ad synodum ve-
nire contempserit.

Item ex Concilio Taraconenſi, cap. 6.

Si quis episcoporum communitus a metropolitano,
ad synodum, nulla gravi intercedente necessitate cor-
porali, venire contempserit (sicut statuta Patrum sanxe-
runt) & usque ad futurum concilium cunctetur episco-
porum charitatis communione privetur.

C. XV. ¶ Presbyteri & diaconi, & cuncti, qui se
laicos existimant, ad metropolitanam syno-
dam conveniant.

Item ex Concilio Martini i Papæ. f

Propter ecclesiasticas causas, & altercationum solu-
tiones, bene placuit per singulas provincias bis in
anno concilium fieri, convocante metropolitano episco-
po omnes provinciales episcopos, ita ut ad concilium
veniant & omnes presbyteri, & diaconi, vel hi 2, qui se
laicos existimant, ut in concilio causæ examinatæ ad ju-

stium iudicium perducantur. Et si qui manifeste episco-
pi, vel presbyteri, aut diaconi inventi fuerint in offensâ,
secundum rationem excommunicentur, quamdiu com-
muni consensu de his placuerit dare sententiam. Nulli
autem episcopo liceat propria apud semetipsum concilia
facere, præter eos, quibus metropoles sunt creditæ.

1 ¶ Martini] Gratianus hoc primum citat nomine Mar-
tini Papæ, deinceps eodem nomine multa citaturus: qua omnia
sumpta sunt ex libro capitulorum Græcarum synodorum Martini
episcopi Bracarenſis (antiquitus enim Episcopi Papæ dicebantur.)
Hic enim, cum esset Græcus, ad utilitatem ecclesiarum Hispania,
ubi episcopatum obtinebat, ea capitula Latina fecit: & in nonnul-
lis quedam addidit: in aliis vero aliqua detraxit, quemadmodum
in hoc capite, quod sumpsit ex concilio Antiocheno, c. 20. sup. ead. c.
propter. Aliqua etiam ex Toletani concilio in eum libellum re-
tulit.

2 ¶ Vel hi] In aliquot conciliorum editionibus legitur, ut
eorum, qui se laicos existimant, in concilio causæ, &c.

C. XVI. PALEA. 1

[Item ex concilio Bylon.]

Annis singulis episcopus in sua diœcesi synodum faciat
de suis clericis, nec non abbatibus: & discutiat al-
teros clericos, & monachos.

Singuli vero episcoporum suis ecclesiis notificare studeant, quæ in
concilio statuantur.

1 ¶ Palea] In nullo collatorum exemplarium habetur, sed
versiculus, singuli conjunctus est præcedenti capiti: Propter Ec-
clesiasticas. Suntq; verba Gratiani.

C. XVII. ¶ Quæ in concilio statuantur sin-
guli episcoporum suis ecclesiis noti-
ficent.

Unde in concilio Toletano XVI. cap. 6.

Decernimus, ut dum in qualibet provincia concilium
agitur, unusquisque episcoporum admonitionibus
suis intra sex mensium spacia omnes abbates, presbyte-
ros, diaconos, atque clericos, seu etiam omnem conven-
tum civitatis ipsius, ubi præesse dignoscitur, nec non &
cunctam diœcesis suæ plebem aggregare nequaquam
moretur: quatenus i coram eis plenissime omnia refe-
ret, quæ eodem anno in concilio acta vel definita esse
noscuntur. & 7. ¶ Quod si quispiam hæc parvipenden-
da crediderit, sententia excommunicationis duorum
mensium curriculo persistat usquequaque multatus.

1 ¶ Quatenus] In duobus exemplaribus hujus decemsexti
concilio Toletani, locus hic ita legitur: quatenus coram eis pu-
blice omnia referata, de his, quæ eodem anno in con-
cilio acta, vel definita extiterint, plenissime notiores ef-
ficiantur.

DISTINCTIO XIX.

De epistolis vero decretalibus quaritur, an vim aucto-
ritatis obtineant, cum in corpore canonum non inve-
niantur. De his ita scribit Nicolaus Papa Archi-
episcopus, & episcopus per Gallias constitutus.

C. I. ¶ Decretales epistole vim auctoritatis
habent.

Si a Romanorum Pontificum decreto, cæterorum
opuscula tractatorum approbantur: vel reprobantur: ita ut, quod sedes Apostolica, probavit, hodie te-
neatur acceptum: & quod illa repulit, hæcenus ineffi-
cax habeatur: quanto potius, quæ ipsa pro catholica fi-
de profanis dogmatibus pro variis, & multifariis eccle-
siæ necessitatibus & fidelium moribus diverso tempore
scripsit: omni debent honore præferri, & ab omnib. prorsus
in quibuslibet opportunitatibus discretione, vel dis-
pensatione magistra reverenter assumi? Quanquam quidam
vestrum scripserint, haud illa decretalia priscorum
Pontificum in toto canonum codicis corpore contineri

a Epich. l. 1. c. 7. Ivo par. 7. c. 91. b Burch. l. 1. c. 50. Polyg. l. 2.
tit. 17. Ivo p. 1. c. 166. ex concilio Spalensī, ut Burc. c. Burc. lib. 1.
c. 49. Ivo p. 3. c. 159. Pam. l. 4. c. 17. d Simile in Passormis, l. 4.
c. 17. ex Avermensi. e al. censuerunt. f Apud Martinum
Bracarenſem episcopum in cap. synod. Græca. 18. Polyg. lib. 3. tit. 17.
g præcedant.] orig.

a Ivo part. 5. cap. 91.

